

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, variisque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Meditationes in Passionem Et Resurrectionem D. N. Iesv Christi

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

Meditatio 5. De lotionem pedum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59870](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59870)

DE PASSIONE DOM. 41

6. Verus Pascha agnus, id est, Christus in Sacr. eo modo sumi debet, quo ille mysticus. Principio cum pane asymo sine fermento, id est, conscientia expurgata ab omni malitia & peccandi voluntate. Deinde cum lactucis agreibus, id est, cum acerbo dolore peccatorum. Tertio, succinctis lumbis, per continentiam carnis. Quarto calceatis pedibus, id est, affectibus liberis à rebus terrenis. Quinto cum baculis in manibus, id est, accurata custodia nostri ipsorum.

MEDITATIO
QVINTA.

DE LOTIONE PEDVM.

EVANGELIVM.

ANTE diem festum ^{IOANN. 13.}
Paschæ, sciens IESVS
quia venit hora eius,
vt trāseat de hoc mun-
do ad Patrem, cum di-
lexisset suos, qui erant in mundo,
in finem dilexit eos. Et cæna facta,

C 5 facta,

sciens quia à Deo exiuit, & ad DE-
VM vadit: surgit à cæna, & ponit ve-
stimenta sua. Et cùm accepisset lin-
teum præcinxit se. Deinde misit a-
quam in peluim, & coepit lauare
pedes discipulorum suorum, & ex-
tergere linteo, quo erat præcinctus.
Venit ergo ad Simonem Petrum, &
dixit ei Petrus: Domine, Tu mihi
lauas pedes? Respondit IESVS, &
dixit ei. Quod ego facio, tu nescis
modò, scies autem postea. Dicit ei
Petrus: Non lauabis mihi pedes in
æternum. Respondit ei IESVS: Si
non lauero te, non habebis partem
mecum. Dicit ei Simon Petrus: Do-
mine non tantum pedes meos, sed
& manus, & caput. Dicit ei IESVS:
Qui lotus est non indiget nisi vt
pedes lauet, sed est mundus totus.
Et vos mundi estis, sed non omnes.
Postquam ergo lauit pedes eorum,
& accepit vestimenta sua, cùm re-
cubuiisset iterum, dixit eis: Scitis
quid fecerim vobis? Vos vocatis
me Magister & Domine, & bene-
dicitis, sum etenim; Si ergo laui
pedes

DE PASSIONE DOM. 43

pedes vestros Dominus & Magister,
& vos debetis alter alterius lauare
pedes. Exemplum enim dedi vobis,
vt quemadmodum ego feci vobis,
ita & vos faciatis.

FIGURAE.

FRATRIBVS Iosephi in Aegypto, Gen. 43.
*cum ab ipso ad conuiuium muta-
ti essent, praebita est prius aqua pedi-
bus lauandis.*

*Moses Aaronem & filios prius a-
qualauit, quam eos indueret sacris
Sacerdotum vestibus.*

CONSIDERATIONES.

CONSIDERA, quomodo Chri- *1. Punctum.*
stus verè suos amauerit vsque in fi-
nem, & vide illum stantem in modum
magni Patris Abraham, qui Sole ma- *Gen. 18.*
ximè vrente, consistebat in ostio taber-
naculi. Stat & Christus in ostio, in ipso
vitæ exitu, totus amore accensus: quam-
quã enim semper in illo arserat amor in-
finitus, tamen clucebant eius quasi scin-
tillæ magis sub vitæ finem. Atq; hi sunt
illi

44 MEDITATIONES

Luc. 9.

illi excessus amoris, de quibus inter se Moyses & Elias in monte Thabor colloquebantur, quos completurus erat in Hierusalem. Planè magnus fuit excessus, quòd Deus se ad hominum pedes lauandos demitteret: magnus excessus, quòd Creator se cibum dederit creaturæ: magnus deniq; excessus, quòd omnium Dominus, vt vilissimis seruis vitam restitueret, mortem in cruce sustinuerit. Amavit ergo discipulos suos in fine, quia in fine manifestiora dedit amoris indicia: amavit in fine, quia constanter ad finem vsq; in amore perstitit: amavit in fine, quia illorū amore impulsus est, vt in cruce finem viuendi faceret.

Vide, vt discipuli, serui videlicet, in orbem consideant: Dominus dominorum, in cuius nomine flectitur omne genu, obeat cum tanta humilitate & amoris affectu, nunc ad huius, nunc ad illius pedes, sacra inflectens genua, & fordes immundis pedibus abluens, denique exsiccatos magna suauitate exoculans. O beati discipuli, quàm optasset anima mea eò reponere oculos & ora, quòd vos tum reposuistis pedes. In illas scilicet manus, in quibus beatæ mentes & cælū ipsum erat. Anima mea, quandoquidem tam benignè Saluator nos
 noster

noſter inuitat, accede & tu, & deliteſce in angulo aliquo à tergo alicuius Apoſtolorum, ibi ad extremum expecta, tum porrige & tu bene abluendos pedes immundarum affectionum. Si enim ille te non lauerit, non habebis partem cum ipſo.

Conſidera, quàm attoniti federint ſimplices diſcipuli, cùm viderent Dominum ſuum & Magiſtrum, de quo propter eximiam ſanctitatem & diuina opera, tam ſublimiter ſentiebant ſeruili more ſordes à pedibus ipſorum abluere. In primis verò humillimus Simon Petrus, cuius tanta fuit humilitas, vt viſo primùm illo, de multitudine captorum piſcium, miraculo, indignum ſe iudicaret, qui tam ſanctum virum in ſua haberet nauicula, atque ideò exclamaret: *Exi à me, quia homo peccator ego ſum.* Atque idem diuinitus tam illuſtratus erat, cognitione diuinitatis Chriſti, vt cùm idem Dominus rogaret Apoſtolos quid ipſi de ſe ſentirēt, ſolus Petrus intrepidè reſponderit: *Tu es Chriſtus filius Dei viui.* Quid ergo mirum, ſi modò, illum ſibi ad pedes iacentem videns, plenus ſtuporis & timoris reuſcēt, & exclamet: *Domine tu mihi lauas pedes?* quaſi dicat. Tu filius Altiffimi, tu Dominus mūdi, Deus

vius & verus, cui meritò curuatur om-
 ne genu cælestium, terrestriū, & infero-
 rum, mihi homini misero & peccatori,
 mihi indignissimo & infimo seruo tuo
 te inclinas? Indignum planè, indignum
 est, vt manus illa, quæ cælum creauit,
 in cuius potestate reposuit omnia Pater
 cælestis, demittat se ad pedes cuiusquã
 mortalis. Non sinit tua excellens digni-
 tas, & profunda mea misera, vt ego vn-
 quam huic rei assentiar. Bone Simon,
 quid vsque adeò demiraris? Certè si, quo
 modo dignitatem & diuinitatem Filij
 Dei cognitam habes; sic magnitudinem
 amoris illius, & infinitū salutis tuæ de-
 siderium cognoscas; fortè non videre-
 tur tam magnum, si is qui nostri amo-
 re descendit, ad formam serui accipien-
 dam, nunc more seruili non dedigne-
 tur hominum pedes lauare. Sed non
 est hic finis caritatis, non satiatur tam
 exiguo officio tam cupidus amor. Huc
 ipsum IESVM, quem nunc vides se de-
 mittere ad pedes aqua abluendos, mox
 videbis longè maiore humilitate, & cū
 tuo maiori stupore, inter duos latrones
 in stipite infami, se constituere medium,
 vt tibi suo sanguine calceum parat, &
 sua morte tibi, totique mundo vitã lar-
 giatur. Quod si & tibi, anima mea, sicut
 Petros

Petro, indigna hæc videntur tanta ma-
iestate, putasque nimiam esse hanc de-
missionem: æstima culpæ tuæ insignem
grauitatem, quæ Deum & Creatorem
tuum ad tantam indignitatem & hu-
militatem deduxit.

Confidera, quomodo, dum Christus
lauat pedes discipulis, ipsi magno ani-
morum sensu & pietate, suas lauerint fa-
cies profusissimis lacrymis, quib. simul
animas suas lauabant, purgabantq;. So-
lus Iudas oculis defixis & siccis aderat,
quando & solus illius animus nullo mo-
uebatur pietatis sensu. I E S V benedicte,
quid iniuriæ fecisti huic tuo proditori,
quòd tantopere te illi submittis. Sanè
dum manib. illis diuinis sordidos illius
pedes amplecteris, & cum tanta demis-
sione lauas, veniam ab illo offensæ alicui
ius petere videris. O improbissime Iuda,
ô cor saxeam, qui cum videas Magistrū
tuum ad pedes tuos stratum tibi seruire,
tamen à crudelitate & durtia tua non
discedis; & plus finis apud te valere infa-
mem avaritiam, quàm tantæ benigni-
tatis & humilitatis exemplum.

Quàm admirandum erat spectacu-
lum, aspicere Regē Cælorum, quē tre-
munt Angelicæ potestates, & cui se in-
clinant ij qui mundum sustinent, humi-

stra-

48 MEDITATIONES

stratum ad pedes vilissimi piscatoris iacentem, & quod omnia signa amoris & humilitatis longissimè superat, eundem videre lauante[m] atque extergentem, cum tanta amoris suauitate pedes sui proditoris? Omnino, Domine, non erat aptior medicina ad curandam vanitatem & superbiam nostram, quàm tam inusitata tua demissio. Et quò fieri potest, vt iam homo quisquam audeat tollere animos, & se alijs præferre, cum videat Deum Maiestatis, instar serui, abiectum ad pedes peccatorum?

Tunc Christus surrexit à cæna, & posuit vestimenta sua, cum discedens ex illo cælesti conuiuio, vbi illi in sua infinita beatitudine, ab Angelis simul cum Patre & Spiritu S. ministeria & honores exhibebantur, deposuit regiam gloriæ suæ vestem, & exinaniuit semetipsum, in ventrem virginis se demittens. Tum verò præcinxit se linteo, cum assumpta serui forma, nostram induit humanitatē, tunc misit aquam in peluim, cum sanguinem, quo scditatem criminum nostrorum abluit, effudit in terram, tum denique extersit linteo pedes nostros, cum in mundissima illam naturæ suę humanæ syndonem collegit maculas omnes peccatorum nostrorum vt à Propheta

pheta fuerit prædictum: *Et posuit Domi-* *Isaie 53.*
nus in eo iniquitatem omnium nostrum.

Itaque cum nos bene mundos & niti-
 dos reddidisset factus est ipse, vt in Cru-
 ce videre est, plenus maculis & deformati-
 tate, vt merito admirantes Angeli dixe-
 rint: *Quare rubrum est indumentum tu-* *Isaia 63.*
um, & vestimentum tuum, sicut calcan-
tium in torculari? Immenta planè fuit ca-
 ritas tua, Domine, qui munditiem & pu-
 ritatem animarum nostrarum, precio
 tui sanguinis comparandam putasti.

Exemplum dedi vobis, inquit, vt quæ-
admodum ego feci & vos faciatis. Quid,
 amabilissime Domine, quid fecisti, aut
 in quo meam imitationem requiris? A-
 masti me ardore quodam amoris? vis ni-
 mirum vt ego inuicem amem te. Surrexisti de
 cæna, ad pedes discipulorum lauandos: vt
 ego meas voluptates & comoda post-
 habeam officijs & auxilijs proximorum.
 Posuisti vestem: vt pudeat me superbia,
 & cupiditatibus rationis imperium con-
 temnentibus vestitum esse, cum te ad
 tantæ humilitatis opus deponis vesti-
 bus videam apparari. Præcinxisti te lin-
 teo candido: vt ego lumbos animæ lin-
 teo castitatis & munditiæ cordis habe-
 am præcinctos. Denique, vt te prorsus
 exprimam, lauandi sunt & mihi pedes
 disci-

50 MEDITATIONES

discipulorum meorum, sensuū videlicet & perturbationum, vt quemadmodum antea seruiuerunt carni: sic in posterum seruiant spiritui, Hæc ego, si vt par est fecero, confido facturum te pro caritate tua, vt & ego ad suauissimum Apostolorum conuiuium admittar.

COLLOQVIVM.

ROGABIS Christum, vt quoniam ille, præbiturus nobis humilitatis exemplum, abiecit se ad pedes discipulorum lauandos, gratiam tibi conferat, qua desideres & gaudeas seruus esse omnium, & omnium vel maleuolorum pedibus subiectum. Rogabis item per merita altissimæ huius demissionis, vt tuos affectus sic dignetur expurgare, vt nitidè vtroque amoris pede, altero aduersus Deum, altero aduersus proximū emundato, possis cum maiori puritate viam seruiendi Deo, & adiuuandi proximos insistere.

DOCUMENTA.

- 1.** **M**ANVS & caput vt munda sint, instar Apostolorū, curare debemus, id est, vt in operibus & moribus sit sanctitas, puritas, & rectitudo in intentione.
- 2.** Sape pœnitentia & confessione crebra,

DE PASSIONE DOMINI 51

bra, abluenda sunt sordes cupiditatum & amoris terreni à pedibus anima, ut possimus partem habere cum Christo.

3. Christus de humilitate nos eruditurus, prius exēplo, tum verbis docet: prius enim lauit, quam docuit, ut intelligeremus eos, qui alijs Superiores sunt, aut eorū curam gerunt, debere suos primū suo exemplo, deinde oratione ad virtutem adducere.

4. Pedes fratrum & proximorum cum Christo lauamus, cum pro ijs, qui in peccatis harent, preces fundimus, cum iniurias nobis illatas ultrò donamus, cum nostris sanctis moribus & cohortationib. pijs illos ad peccata & imperfectiones fugiendas inducimus.

5. Quaecunq; actiones à caritate & humilitate proficiuntur, ea, Christi exēplo, summo desiderio & alacritate arripienda sunt. Neque enim verecūdari Christianū decet, si factum Christi sequatur: nec seruum, si ijs ministerijs occupetur, in quibus videt esse Dominum.

6. Pudeat nos, cum videmus Dominum & Magistrum cum discipulo contendē, ut sibi liceat inferiorem esse & pedes more mancipij lauare. Et nos terra vermiculi erubescimus seruire, obedire, ijs etiam quibus inferiores sumus:

cupi

cupientes honorem & reuerentiam nobis potius exhiberi.

7. *Noluit Christus Petro lotionis causam, nisi absoluto opere, iudicare. Sic non decet curiosè rerum, quas Deus in hoc mundo permittit, scrutari causas; potius perferre omnia ad extremum enim omnia cum fructu & voluptate quorsum pertinuerint intelligemus.*

8. *Qui agrè ferunt aut certè infructuosas apud se esse patientur aliorum reprehensiones, aut Superiorum, patrumq; spiritualium monitiones; item qui contemnant aut repugnant diuinis inspirationibus: ij sunt, qui à Christo lauari, & quod sequitur, partem habere cū illo recusant.*

MEDITATIO

S E X T A.

DE INSTITVTIONE SS.

Sacramenti.

EVANGELIUM.

Matt. 26

Marc. 14.

Luc. 22.

CENANTIBVS
illis, accepit IESVS
panem, & gratias a-
gens benedixit, ac fre-
git, deditque Disci-
pulis